

මුවපෝතක ජාතකය

තවද සෞඛ්‍යධර්මය වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක් භික්ෂුකෙණෙකුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

එක් භික්ෂුකෙණෙකුන් වහන්සේට සාමණේර නමෙක් ඇත. ඒ සාමනේර නම් උන් වහන්සේට සුවච කීකරුව අත් පා මෙහෙවර කරණසේක. ඒ සාමණේර නම් නොබෝ කලකින් ව්‍යාධියක් ඇතිව මළසේක. ඒ තෙරුන් වහන්සේ සාමණේර නම් මළාවූ සෝකයෙන් අඩා දොඩා ඇවිදිනාසේක. මාළුවරුන් වහන්සේ අවවාද කීවත් නොගිවිස්නාච්ඤා යන මේ කථාව දම්සභාවෙහි රැස්වූ මහළුවරුන් වහන්සේ කිය කියා උන්තැනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා මහණෙනි මා එන්නට පූර්වභාගයෙහි කවර කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරා වදාරා එපවත් අසා මහණෙනි මේ මහණ දැන්මතු නොවෙයි පෙරත් මේ සාමණේරයන්ට සෝකයෙන් අඩා ඇවිද්දෝවේදැයි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුන්මදන්ත නම් රජ්ජුරුකෙණකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රව උපන්සේක. එසමයෙහි එක් තාපසකෙණෙක් හිමාලය වනයෙහි වාසය කෙරෙහි. උන් වසන්තාවූ පන්සලට දෙමව්පියන්ගෙන් වෙන්වූ මුව පැට්ටෙක් වන, ඒ තාපසයෝ මුව පැට්ටියාට තමන්ට දරුකොට වඩන්නාහ. ඒ මුවා වැඩිවිය පැමිණ විශිෂ්ටවූ රූ ඇතිවිය. නොබෝ කලකින් එක් දවසක් බඩ පුරා තණ කා අප්පිණුව දිරවා ගත නොහි මළේය. ඒ තාපසයෝත් මුවා කෙරෙහි සෝකයෙන් අඩා දොඩා බොහෝ දුක් විදිනාහ. ශක්‍රයෝ තමන්ගේ නුවණැසින් දහසක් නෙත්ලා මනුෂ්‍ය ලෝකය බලා තාපසයන් විදිනා දුක් දක ඒ තාපසයන් ලඟට ගොස් උන්ගේ සෝක සන්හිඳුවා එම සිතා තාපසයන් සම්පයට අවුත් විචාරන්නාහු ඇයි තාපසයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ විකේෂ්පව ඉදිනේ ඇයිදැයි විචාළාහ. එවිට තාපසයෝ කියන්නාහු ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෙහි මා දරුකොට වැඩූ මුව පෝතකයෙක් මළේය. එසේ හෙයින් පුත්‍රසෝකයෙන් ඉවසාගත නොහි අඩා දොඩා ඇවිදිමි කිය. එවිට ශක්‍රයෝත් කියන්නාහු නටනටා යම්දෙයක් නස්නා සුළුමය. මළවුන්ට සෝක කිරීමෙන් කාර්ය කිම්ද, තමාගේ කයට හිතට දුක්වෙන පමණක් විනා මළවුන්ට සෝක කිරීමෙන් කාර්ය කිම්දැයි කීහ. එවිට තාපසයෝත් නොප මනාකොට කියන්නාහු වචනය ඉතා යහපත, මෙවක් පටන් ශෝක නොකරවයි කියා එවක් පටන් සෝකනොකොට උන්නාහ. ශක්‍රයෝත් තාපසයන්ට අවවාද කියා දිව්‍යලෝකයටම ගියාහයි වදාරා මුවපෝතක ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එසමයෙහි මුව පැට්ටියා නම් දූන් මේ සාමණේරය. තාපසයෝ නම් මේ භික්ෂුහුය. ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රව උපන්නෙමි බුදුවූ මම්ම යයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.